

‘Ik heb werkelijk
gedacht: als zij
oversteekt, rem
ik niet’

‘Ik werk heel hard omdat ik erg
leuk werk heb, maar het liefst
deed ik niets’

COOT VAN DOESBURGH (69)

Tekstdichter, auteur en vertaler. Vorig jaar
verscheen haar bundel ‘Licht’

GULZIGHEID&ONMATIGHEID

‘Ik ben een nakomertje, ik was heel erg niet de bedoeling. Toen bleek dat mijn moeder niet in de overgang was maar zwanger, zei mijn vader: “God, wat enig. Deze voeden we niet op, die houden we voor de lol.” En dat heb ik altijd gemerkt – heel prettig. Misschien dat ik daardoor nooit onmatig ben geweest, want veel ellende komt voort uit verbieden. Ja, als ik zit te kletsen, dan ben ik onmatig verslaafd aan sigaretten. Maar ik ben nog nooit in mijn leven dronken geweest, voor die tijd regelt mijn lichaam al dat ik misselijk word. Ik ben wel onmatig in dieren: als het aan mij lag, had ik vijftientig honden.’

LUIHEID&GEMAKZUCHT

‘Op school deed ik niets; ik haalde op het gymnasium net de eerste klas, in de tweede klas bleef ik meteen zitten. Ik wist niet hoe ik moest werken: als ik een pagina zag, dacht ik: ja, ja, ik snap het wel. Maar dat ik het moest reproduceren: geen idéé. Ik heb veel tijd gestopt in spiekbriefjes en schreef mijn hele dijen vol – een leraar kon toch nooit vragen of je je rokje wilde optillen. Lui stond bij leraren gelijk aan dom, en dat dacht ik zelf ook. Totdat ik een keer las dat Churchill en Einstein buitengewoon lui waren, en ik dacht: o, kijk, dat kan dus anders. Ik werk heel hard omdat ik erg leuk werk heb, maar het liefst deed ik niets. Ik stel alles uit tot het laatste moment en als ik werk-schema’s maak, doe ik vervolgens nog twee, drie dagen niets omdat het schema in te dikken is. Maar daarna ga ik achter elkaar door, inclusief de zondagen. Lui zijn is naar mijn idee niet negatief. Behalve in vriendschappen, daarin mag je nooit lui zijn. Maar dat kost me geen enkele moeite.’

HOOGMOED&IJDELHEID

‘Een paar jaar geleden vertaalde ik de musical *Mamma Mia!* en moest ik mijn tekst verdedigen tegenover een zakelijk leider en een

secretaresse. Geen van beiden had enig taalgevoel en ze hielden vol dat de regels “dan zegt ze dat het vreselijk is / dat liefde ongeneeslijk is” niet rijmde, omdat het allebei op ‘is’ eindigde. Als mensen dan volhouden, dan word ik gek. Zoveel domheid, daar kan ik niet tegen. En dan zeg ik ook gewoon: “Nou, daar kan ik dan kennelijk niet met jullie over praten.” Dat is heel arrogant. Maar nodig. Want ik sta daar wel mijn kind te verdedigen. Ik ben een beetje ijdel, maar dat is omdat ik niet graag voor schut loop. ’s Morgens sta ik vier minuten voor de spiegel en mijn haar knip ik vaak zelf. Als ik de honden uitlaat, kijk ik in de ruit altijd even naar mezelf. Of die muts leuk zit, of mijn haar niet al te gek is. Maar dat doet toch iedereen? Ik zie dat niet als ijdel, meer als “kan het er nog mee door.”

HEBZUCHT&GIERIGHEID

‘Een familielid van mij was geldziek: haar kinderen kregen geen beleg op brood. Als er een jarig was, ging er een blikje sardientjes open en mochten ze met z’n tweeën een sardientje delen – dat ging er bij mij in als een mes. Terwijl haar man internist was met een prachtig inkomen en een groot huis. Als ik een tijdje weinig verdien, kan ik heel zuinig leven. Zodra er weer geld is, wil ik het delen en er leuke dingen mee doen. Mijn televisie, auto en huisje in Frankrijk zijn de enige luxeproducten waar ik niet graag zonder wil, maar ik word totaal niet hebberig van tassen en schoenen zoals veel andere vrouwen. Mocht ik ooit de loterij winnen, dan zou ik heel veel lange vluchten maken per eerste klas. Zodat je kan liggen en ze met champagne langskomen en je niet met je knieën in je kin hoeft te zitten. Ik heb ooit eerste klas gevlogen, maar dat was naar Parijs. Dat is niets, dan kun je net zo goed hier op de bank gaan liggen.’

JALOEZIE&AFGUNST

‘Vroeger was ik jaloerser dan nu; jaloers zijn is onzekerheid. In mijn vak leg ik me erbij neer dat als ik een liedje schrijf voor Paul de Leeuw, het een liedje wordt van Paul de Leeuw en niet van mij. Dat kan me niets schelen. Godzijdank, anders had ik geen leven. Er zijn twee of drie mensen die ik verschrikkelijk vind en die gun ik geen succes. Echt niet. Daar had ik het een keer over met een vriend, waarop hij zei: “O, maar dat heb ik bij iederéén!”

WOEDE&WRAAK

‘Als toppunt van frustratie heb ik ooit tijdens een ruzie met een oude liefde van razernij mijn tas ondersteboven geschud. Kwamen er alleen wat lippenstiften en een beursje uit. Andere mensen gooien dan iets kapot tegen de muur, maar dat vind ik zonde. Als ik drie nachten niet heb geslapen, dan heb ik een onbeschrijfelijk kort lontje en scheld ik op de fiets iedereen helemaal stijf. Met te weinig slaap heb ik het gevoel dat mijn zenuwen blootliggen, dan schrik ik van elk geluid. Ooit is mijn grote liefde van mij afgepakt door zijn ex. Ik had daar zo’n verdriet over, dat ik werkelijk heb gedacht: als zij oversteekt, rem ik niet. Ik heb nog altijd spijt dat ik geen fijne wraak heb genomen.’

LUST&WELLUST

‘Ik heb erg veel vriendjes gehad en heel wat afgevreeën, maar nu denk ik: erg overschat hoor, die seks. Ik zit eigenlijk oneindig veel liever in mijn huis in Frankrijk met een boek. Vroeger lag ik altijd topless in de zon, maar daar pieker ik niet meer over. De tijd is er niet meer naar. Dat is geen preutsheid: ik ga toch niet in mijn eentje met m’n tieten bloot zitten? Ooit probeerden ze een *Playgirl* te maken, met blote mannen erin, nou dat verkocht voor geen meter – ja, aan homo’s. Vrouwen hebben die visuele prikkeling van naakt helemaal niet, die zijn eerder geprikkeld doordat een man iets leuks zegt of door hoe-ie kijkt.’ ■